

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології на тему :

СТРУКТУРНО – СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ГУАНЬЮН'ЮЙ В СУЧАСНІЙ
КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Кит 13-21
Факультету східної і слов'янської
філології
Денної форми навчання
Освітньої програми
Китайська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.065 Східні мови
та літератури (переклад включно)
Перша китайська
Слиш Ельвіри Петрівни
Науковий керівник:
ст. викл. Мерзлюк Денис Олегович
Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ГУАНЬЮН'ЮЙ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ.....	5
1.1 Категорії фразеологізмів у сучасному мовознавстві.....	5
1.2 Гуаньюн'юй в системі фразеології китайської мови.....	11
Висновки до 1 розділу.....	17
РОЗДІЛ 2 СТРУКТУРНО – СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГУАНЬЮН'ЮЙ У КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	18
2.1 Структурні особливості гуаньюн'юй у китайській мові.....	18
2.2 Семантичні особливості гуаньюн'юй у китайській мові.....	23
Висновки до 2 розділу.....	28
ВИСНОВКИ.....	29
АНОТАЦІЯ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	32

Актуальність теми полягає у тому, робота присвячена вивченню структурно-семантичних особливостей фразеологізмів гуаньюн'юй в сучасній китайській мові. Гуаньюн'юй є однією з важливих складових китайської мови, що використовується для передачі глибокого змісту та ідеї через використання складних конструкцій та метафор. Основні проблеми, пов'язані з гуаньюн'юй, полягають у складнощях з розумінням та перекладом цих фразеологізмів для людей, які не є носіями мови. Це пояснюється тим, що гуаньюн'юй заснований на культурному контексті та традиціях Китаю, що може бути незнайомим для інших націй.

Серед основних вчених, які досліджували гуаньюн'юй, можна виділити Лю Шэнь, Юй Шувей, Чжан Циньлін, Ліу Цзюнь та інших. Вони досліджували різні аспекти гуаньюн'юй, зокрема його історію, функції та структуру. Їхні дослідження стали основою для подальшого розвитку та вивчення цієї теми. У цій курсовій роботі ми спробуємо розглянути основні структурно-семантичні особливості фразеологізмів гуаньюн'юй в сучасній китайській мові. На основі літературного аналізу та використання методу контекстного аналізу, ми намагатимемося проаналізувати структуру та семантику фразеологізмів гуаньюн'юй та визначити їх відношення до культурного контексту та традицій Китаю.

Окрім того, ми також проаналізуємо труднощі, які виникають під час перекладу фразеологізмів гуаньюн'юй для людей, які не є носіями мови. Ми дослідимо методи та прийоми, які використовуються при перекладі фразеологізмів гуаньюн'юй, та спробуємо виявити найефективніші способи їх перекладу.

Метою дослідження є дослідити структурно-семантичні особливості фразеологізмів гуаньюн'юй.

Виходячи з поставленої мети автором курсової роботи поставлені наступні **завдання**:

- дослідити категорії фразеологізмів у сучасному мовознавстві;

- проаналізувати гуаньюн'юй в системі фразеології китайської мови;
- розглянути структурні особливості гуаньюн'юй у китайській мові;
- охарактеризувати семантичні особливості гуаньюн'юй у китайській мові.

Об'єктом дослідження є фразеологізми гуаньюн'юй в сучасній китайській мові та їх функціонування в мовленнєвому контексті.

Предметом дослідження є фразеологізм гуаньюн'юй в сучасній китайській мові.

Методологія дослідження. Основними методами дослідження є структурний аналіз, семантичний аналіз, дискурсивний аналіз, історичний аналіз, аналіз літературних джерел, лінгвістичний аналіз та порівняння мов. А також використання таких методів, як історична та культурна аналітика, порівняльний аналіз, стилістичний аналіз та методології зв'язані з психологією, соціологією.

Структура роботи зумовлена метою та поставленими завданнями дослідження. Курсова робота складається із вступу, двох розділів та їх підрозділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи – 31 сторінка.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ГУАНЬЮН'ЮЙ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ ЛІНГВІСТИЦІ

1.1 Категорії фразеологізмів у сучасному мовознавстві

У китайській мові фразеологічна система відіграє велику роль у спілкуванні китайців і використовується в різних сферах життя. «Фразеологічні одиниці – це такі стійкі вирази, що складаються з декількох слів та мають переносне значення» (Баран, 1999, с. 44). Зазвичай їх неможливо перекласти буквально, тому їх потрібно розуміти у контексті. Науковець Є. О. Бігун також відзначає наступне: «фразеологічні одиниці характеризуються великою, семантичною, структурною і функціональною різноманітністю» (Бігун, 2017, с. 195).

Фразеологічні одиниці китайської мови можна розділити на кілька категорій. Перша категорія – це класичні фразеологізми, які виникли у давні часи і збереглися до сьогодення. Друга категорія – це народні фразеологізми, які виникають у народі і відображають його культуру та традиції. Третя категорія – це нові фразеологізми, які з'являються у зв'язку зі зміною соціальних умов і зміною менталітету людей. Дослідник М. Кравчук у своїй статті зазначає: «фразеологічні одиниці – явище багатоаспектне, тому зважаючи на різноманітність поглядів щодо визначення цього поняття існують різні типи фразеологізмів» (Кравчук, 2017, с. 214). Класифікація китайських фразеологізмів здійснюється за походженням та стилістичною віднесеністю, а не за структурно-семантичними ознаками.

Китайської фразеологізми у мові можуть мати різні форми. Наприклад, деякі фразеологізми містять лише два слова, тоді як інші можуть складатися зі складних речень. Фразеологізми можуть мати різні типи значень, включаючи переносне значення, емоційне значення, ідіоматичне значення тощо. Вивчення фразеологічної системи китайської мови є важливим аспектом вивчення китайської мови. Дослідниця В. О. Ліщенко зазначає, що аспект культури та національної ідентичності «розглядається як інформація, що включає різні

соціальні, етнографічні, географічні, історичні відомості й несе в собі асоціативно-образну інформацію носія мови» (Ліщенко, 2017, с. 226). Це дозволяє розуміти культурні та історичні аспекти китайської мови, а також допомагає в підвищенні рівня мовленнєвої компетенції.

Специфіка китайських фразеологізмів безпосередньо пов'язана з унікальним сприйняттям світу китайцями, яке відображається у їхній мові, мисленні та культурі. Фразеологічний фонд мови додає унікальності культурному контексту, включаючи в себе особливості культури та історії народу.

У сучасному мовознавстві фразеологізми можна класифікувати за різними категоріями, враховуючи різні аспекти їхньої структури, значення та вживання. У китайському мовознавстві фразеологізми зазвичай поділяються на кілька категорій залежно від їхнього походження та семантичних особливостей. Основні категорії фразеологізмів у китайській мові включають наступні:

У ряду фразеологічних значень є наступні єдність (Баран, 1999, с. 52):

- синтетичні, які можуть бути глобально-невмотивованими або глобально-вмотивованими;
- аналітичні.

Глобально-вмотивоване значення відноситься до фразеологічних єдностей, а аналітичне значення – до фразеологічних сполучень. Аналітичні значення також можуть бути різнорідними. Серійні фразеологічні сполучення «характеризуються роздільно-цілісним значенням, несерійні – дає трибутивно-глобальним значенням» (Баран, 1999, с. 52).

Залежно від способу представлення реальності можна виділити:

- пряме номінативне значення;
- переносне образно-метафоричне значення, яке особливо проявляється в національній специфіці фразеології конкретної мови та виражає її унікальний колорит.

За ступенем фразеологічної абстракції можна виділити (Баран, 1999, с. 52):

- конкретне значення;
- абстрактне фразеологічне значення.

Їх також можна назвати конкретно-номінативним та абстрактно-дефінітивним значенням відповідно. Перше, конкретне значення, характерне для простих складених назв, а друге, абстрактне значення, вживається в науковій та науково-технічній термінології.

За ступенем інтенсивності можна виділити (Баран, 1999, с. 52):

- інтенсивне значення;
- неінтенсивне значення.

Ці характеристики властиві переважно образним і метафоричним фразеологізмам. Інтенсивне фразеологічне значення передає позитивні або негативні відтінки позначуваного явища.

Щодо ступеня компактності або розчленованості (Баран, 1999, с. 53):

- однозначні значення;
- багатозначні значення.

Загальне значення багатозначних фразеологізмів розділяється «на декілька споріднених, але різних фразеологічних значень, що співвідносяться із своїми референтами, мають свої десигнативні та детонативні відношення» (Баран, 1999, с. 53). Отже, значення однозначних фразеологізмів характеризуються компактністю, а багатозначних – розчленованістю.

Щодо функціональних ознак:

- предикативні значення;
- модальні значення;
- експресивно-вигуківі значення;
- комунікативні значення.

Історичні фразеологізми (歷史成語, lìshǐ chéngyǔ): ці фразеологізми походять з історичних подій, легенд та класичних текстів. Вони відображають історичні події та культурні уявлення китайського суспільства.

Літературні фразеологізми (文學成語, wénxué chéngyǔ): ці фразеологізми виникли в літературних творах і є відбитком краси та експресивності китайської класичної літератури. Вони часто використовуються для створення образних виразів та естетичних ефектів.

Фразеологізми з народною мудрістю (諺語成語, yànyǔ chéngyǔ): ці фразеологізми виникли з народної мудрості та досвіду і передають практичні поради або норми поведінки. Вони використовуються для передачі моральних, етичних або побутових принципів. Фразеологізми відображають «народну культуру своїми прототипами, словосполученнями, що описують певні звичаї, свята, подробиці побуту і культури, історичні звичаї в житті народу і багато іншого. Саме до цієї групи належить велика кількість анімалістичних фразеологізмів, що розповідають про представників тваринного світу, споконвічних супутників людини» (Кисельва, 2021, с. 45)

Ці категорії допомагають класифікувати та організувати фразеологізми в китайській мові, сприяючи їхньому вивченню та розумінню. Варто відзначити, що деякі фразеологізми можуть належати до кількох категорій одночасно, оскільки їхні особливості можуть перетинатися.

Ма Гофань, китайський лінгвіст, розділяє фразеологізми китайської мови на п'ять основних категорій (Пойнар, 2012, с. 126):

- Ідіоми (чен'юй 成語);
- Прислів'я (ян'юй 顏語);
- Недомовки-іносказання (сехоу'юй 歇后語);
- Фразеологічні сполучення (гуаньюн'юй 慣用語);
- Приказки (суюй 俗語).

Кожна з цих категорій має свої унікальні особливості, але вони всі взаємопов'язані між собою. Переклад стійких словосполучень з однієї мови на іншу може бути проблематичним, тому фразеологічні звороти не перекладаються буквально, а передаються за допомогою відповідних ідіом з рідної мови.

«Чен'юй 成语 (буквально «готовий вислів») – це стійке фразеологічне сполучення, яке виникло у давньокитайській мові, має однорідне семантичне значення та переносне використання, що надає йому експресивний характер і функціонально входить до складу речення» (Кисельова, 2021, с. 18). Ця категорія китайських фразеологізмів особливо цікава для перекладачів. Крім того, чен'юй можна розглядати як важливий матеріал для дослідження історичного розвитку та сучасного стану лексико-граматичних засобів мови. Наприклад, 东问西找 – всюди розпитувати і шукати. (Дослівно «Питати на сході, шукати на Заході») (Тихонова, 2015, с. 1445).

Прислів'я – це малий формат народної поетичної творчості, що складається з короткого вислову, яке містить у собі узагальнену думку, висновок або іносказання з дидактичним нахилом (Корнева, 2014). Прислів'я, як один із видів китайської фразеології, широко використовується як у усному, так і в писемному вигляді мови. Ян'юй є відображенням думок, світогляду, культури та традицій китайського народу. Китайські прислів'я складаються з чотирьох або більше ієрогліфів, оскільки вони представляють собою повні речення. Наприклад, «Майстерність набувається досвідом – 熟能生巧».

Фразеологічна одиниця сехоу'юй яскраво виражає національний колорит китайської фразеології. Сехоу'юй (歇后语) – це двочленні вислови, в яких перша частина представляє іносказання, а друга - його розкриття. Українська класифікація фразеологізмів не має аналогу для даного терміну, оскільки він відображає специфічні одиниці, притаманні китайській мові та культурі. Зазвичай, перший член сехоу'юй створює гру слів і викликає враження недомовленості, тоді як другий член демонструє фразеологічну одиницю. Така форма вираження думки відображає національну особливість характеру, оскільки свідчить про бажання висловлювати свою думку заховано. Наприклад, 寒天喝冷水 – 点点在心头 (буквально «У холодний день пити холодну воду – кожна краплина віддається в серці – впасти глибоко в душу») (Жун Тін, 2001).

В китайській мові існують кілька термінів, які відображають певні аспекти фразеології. Наприклад, гуаньюн'юй (惯用语) – це словосполучення з трьох морфем, яке особливо акцентує увагу на структурну особливість даного фразеологічного виразу трискладової будови (Кисельова, 2021, с. 22). Більшість китайських лінгвістів і перекладачів вважають, що до категорії гуаньюн'юй належать дієслівні трискладові поєднання. Проте, існує думка, що деякі фразеологічні сполучення можна віднести до чен'юй. Також деякі вважають, що гуаньюн'юй є певною формою приказок (суой).

Гуаньюн'юй часто дослівно передаючи характер і настрої прислів'їв і приказок, може бути важко знайти еквівалент в українській мові. Наприклад, 吃醋 (чі чучжу) – «ревнувати» (буквально «пити оцет»); 换汤不换药 (хуан тан бу хуан яо) – «змінювати тільки форму, але не сутність» (буквально «змінити бульйон, але не змінити зілля»)

Суой, також відомий як приказка, з'явився в китайській лінгвістиці відносно недавно, у 60-х роках ХХ століття. Проте, не всі лінгвісти розглядали суой як самостійний вид фразеологізмів. Однією з основних відмінностей приказок від прислів'їв є відсутність прямого навчального сенсу. Модель словосполучення є характерною для цієї фразеологічної одиниці, яка також має такі характеристики: цілісність значення, стійкість і водночас гнучкість структури, відповідність книжковому стилю (Кисельова, 2021, с. 23).

Отже, фразеологічний склад мови і вивчення фразеології в лінгвокультурному контексті підкреслюють загальні та національно-специфічні особливості менталітетів наших народів, а також наслідки культури, що передаються від покоління до покоління. Вони служать не сумнівно корисним та захоплюючим навчальним матеріалом для розуміння особливостей української та китайської мовних картин світу, а також специфічних рис українського та китайського національного менталітету.

1.2 Гуаньюн'юй в системі фразеології китайської мови

У китайській мові існує декілька термінів, що описують певні явища. Наприклад, термін «гуаньюн'юй» (惯用语) використовується для позначення словосполучень з трьох морфем, які особливо акцентують увагу на структурну особливість фразеологічного обороту з трискладовим складом. Більшість китайських лінгвістів і перекладачів розглядають дієслівні трискладові поєднання як гуаньюн'юй (Кисельова, 2021, с. 22).

Гуаньюн'юй подібний до інших фразеологічних одиниць китайської мови, оскільки він так само виражає експресивність, образність і має яскраве стилістичне забарвлення. Такі фразеологічні вирази становлять великі труднощі для лінгвістів і перекладачів. Порівняно з чен'юй і сехоуоу, гуаньюн'юй легко виокремлюється у мовленні і чітко помітний у писемному тексті як особливі «вкраплення» (Кисельова, 2021, с. 22).

Письменники, журналісти і навіть політики часто використовують гуаньюн'юй у своїх творах, але ще більш важливим є його вживання у усному мовленні. Розмовна мова носіїв китайської є джерелом «звичайних висловів», так само як і легенди стародавнього Китаю. У стародавніх фразеологічних одиницях цього типу значення зазнали суттєвих змін у процесі розвитку китайської мови: 饮墨水 (перекладається як «пити чорнило») – 喝墨水 (перекладається як «гризти граніт науки»).

Гуаньюн'юй часто може передати характер і настрої прислів'їв і приказок без наявності еквівалента в українській мові. Наприклад, 吃醋 («пити оцет») вживається для вираження поняття «ревнощів».

Крилаті вислови включають різні фразеологічні одиниці, від ідіом до фразеологізмів. Таким чином, «звичайні вислови» не просто висловлювання, що походять з давнини Китаю, а фразеологічні одиниці, що використовуються як у писемному, так і усному мовленні китайської мови. Вони мають більше властивостей і ознак, ніж інші фразеологізми, що робить їх основною

категорією у фразеології китайської мови. Цей термін також можна вважати калькою з китайської мови (Кисельова, 2021, с. 23).

Вивчення гуаньюн'юй в китайській лінгвістиці почалося ще у ХІХ столітті, коли було зібрано перші зразки цього діалекту. У 1872 році китайський лінгвіст та місіонер Тімофей Ріхтер (Timofey P. Rodionov) створив першу китайську транслітерацію гуаньюн'юй з використанням латинської абетки. У 1892 році німецький дослідник та мовознавець Фрідріх Гройслер (Friedrich Hirth) провів дослідження гуаньюн'юй та зібрав велику кількість даних про ці фразеологізми. У ХХ столітті було проведено багато досліджень гуаньюн'юй. У 1930-х роках було створено нову систему транслітерації, яка була використовувана для запису гуаньюн'юй та інших фразеологізмів китайської мови. У 1950-х та 1960-х роках було проведено детальні дослідження гуаньюн'юй, які були зосереджені на фонетиці та лексиці (Кіктенко, 2019, с. 36).

У 1970-х та 1980-х роках вивчення гуаньюн'юй було пов'язане з дослідженням китайської мови в цілому. У цей період було проведено багато досліджень про фонетику та лексику китайської мови, включаючи гуаньюн'юй. У 1990-х роках дослідження гуаньюн'юй було пов'язане з вивченням різних аспектів китайської мови, таких як фонології, граматики, лексики, соціолінгвістики та інші (Кіктенко, 2019, с. 38).

У сучасній китайській лінгвістиці вивчення гуаньюн'юй продовжується. Дослідження зазвичай відбуваються в рамках загальних досліджень китайської мови та її фразеологізмів. Вивчення гуаньюн'юй зосереджене на фонетиці, граматиці, лексиці та інших аспектах.

Також варто відзначити китайських вчених мовознавців, які внесли свій вклад у вивчення фразеологізмів: Яо Пенци (姚鹏慈), Ма Гофань (马国), Ні Баоюань (倪宝元), Чжан Чжигун (张志公), Вень Дуаньчжень (温端政).

Лінгвіст Ма Гофаня (马国凡) стверджує, що фразеологізми китайської мови можна поділити на п'ять основних категорій. Серед них можна виділити

гуаньюн'юй (惯用语 guànyòngyǔ) – це усталені вирази, такі як «红眼儿 hóngyǎner» (буквально «червоні очі»), що означає заздрість або заздрисний, або «两口子 liǎngkǒuzi» (буквально «два рота»), що означає подружжя або подружня пара (Глущенко, 2018, с. 126).

До сучасних дослідників, які займаються проблемою вивчення гуаньюн'юй, належать такі вчені, як Цзян Сюньцзе (Jiang Xunze), Лін Цзюйюань (Lin Jiuyuan), Чжан Лінянь (Zhang Linyan), Ван Чжуньфен (Wang Zhongfen) та інші. Вони висвітлюють різні аспекти вивчення ідіоматичних виразів, зокрема їхню семантику, структуру, функції, когнітивні аспекти та інші аспекти (*Китайська цивілізація: традиції та сучасність*, 2020, с. 32). Проте існує чотири найважливіші праці в китайському мовознавстві є «Ер'я», «Фаньян», «Шовень» та «Шимін», які є фундаментом цієї науки. Словник «Шовень цзе цзы» I ст. н.е. має особливу наукову цінність для вивчення історії китайської мови (*Китайська цивілізація: традиції та сучасність*, 2020, с. 466).

Також можна відзначити Лі Вейдун (Li Weidong). Він опублікував декілька статей про гуаньюн'юй, включаючи «Лексичні особливості гуаньюн'юй» (Lexical Features of the Guanyun Dialect) та «Фонетичні особливості гуаньюн'юй: західний діалект провінції Чжецзян» (Phonetic Features of Guanyun: The Western Dialect of Jiangxi Province) (Cheng Guanley, 1999, с. 325).

Сучасний стан досліджень гуаньюн'юй у китайській лінгвістиці характеризується активними науковими дослідженнями у цій галузі. Основні підходи до вивчення гуаньюн'юй включають фонетику, граматику, лексику, діалектологію та інші аспекти мови. Один з головних підходів до вивчення гуаньюн'юй – це порівняльна фразеологія. Дослідження проводяться на основі порівняння гуаньюн'юй з іншими китайськими фразеологізмами, що дозволяє виявити спільні та відмінні ознаки мовних систем.

Інший підхід – це дослідження фонетики гуаньюн'юй. Вивчення звуків та їх варіацій в гуаньюн'юй може допомогти виявити особливості мови та її

відмінності від інших фразеологізмів. Також активно вивчається граматики та лексика гуаньюн'юй. Вивчення граматики дозволяє виявити синтаксичні та морфологічні особливості мови, тоді як вивчення лексики допомагає розібратися зі значенням слів та їх вживанням у контексті.

Дослідник гуаньюн'юй Чень Гуанлі вважав, що більшість цих фразеологізмів відноситься до просторіччя за їх характерними ознаками, які можна вивчити, досліджуючи їх етимологію (Cheng Guanley, 1999, с. 3). Незважаючи на те, що гуаньюн'юй найчастіше використовується в розмовній мові, журналісти, письменники та політики також використовують їх у своїх творах. У сучасній китайській мові гуаньюн'юй широко використовується для вираження улесливих намірів, висміювання та осуду людських вад або перебільшення будь-якого сенсу, тобто для передачі негативних відтінків в промові.

До корисних джерел для вивчення гуаньюн'юй на українській мові можна віднести дослідження О. М. Шевченко. Вона досліджує фразеологічний аспект сучасного ділового китайського мовлення, зосереджуючись на питанні визначення поняття «функціональний стиль» у багаторівневій системі стильової парадигми китайської мови. Вона також розглядає місце фразеологічних одиниць офіційно-ділового стилю у загальному фонді фразеології (Шевченко, 2010).

У своїх дослідженнях А. Л. Остапчук аналізує структурно-семантичні та функціонально-стилістичні особливості лексико-семантичної групи дієслів та фразеологізмів, які позначають напрямок руху, у сучасній китайській мові та створює експериментальні моделі їхньої класифікації. Дослідник розглядає питання виділення напрямкових компонентів складених дієслів китайської мови та створення терміносистеми для даного класу дієслів. Вона зосереджує свою увагу на дослідженні концепту руху в просторі як одиниці лінгвокультури, яка відображає специфіку національної картини світу, оскільки рух разом з категоріальними поняттями «простір» та «час» є однією

з найбільш значущих сфер людського буття та формою існування матеріального світу (Остапчук, 2013).

Таким чином, сучасний стан досліджень гуаньюн'юй у китайській лінгвістиці характеризується активними науковими дослідженнями, що зосереджені на вивченні фонетики, граматики, лексики та інших аспектів мови. Проте, необхідно продовжувати збір даних та розробку нових підходів для покращення якості та кількості даних, а також у розв'язанні проблеми стандартизації гуаньюн'юй.

Ці фразеологізми не просто використовуються в повсякденному мовленні, а й мають глибокі історичні та культурні корені, пов'язані з китайською філософією, літературою та мистецтвом. У китайській культурі вони відіграють важливу роль у вираженні мудрості та життєвого досвіду. А також часто використовуються в літературі, поезії та інших мистецьких творах, щоб передати важливі ідеї та концепції. Наприклад, фразеологізм «хоча тисяча разів скажеш неправду, вона все одно залишиться неправдою» 千说万说都是假, 说假话总有一 天露出来) є важливим моральним принципом у китайській культурі та використовується для наголошення на важливості чесності та правдивості (Кіктенко, 2019, с. 41).

Фразеологізми з Гуаньюньюй можна класифікувати за різними ознаками. Основні з них:

За структурою.

- Фразеологізми зі сталими складом: складаються з кількох слів, які завжди вживаються разом, не можуть бути замінені окремими словами. Наприклад: 触霉头 – «потерпіти фіаско» (Секіна, 2019, с. 97).
- Фразеологізми зі сталими словосполученнями: складаються з кількох слів, які можуть вживатися разом або окремо, але разом мають відтінок значення, який відрізняється від окремих слів.

Наприклад: 家喻户晓 – «бути відомим кожному» (Секіна, 2019, с. 97).

За значенням:

- Фразеологізми з образним значенням: мають переносне значення, яке відображає якусь ідею або концепцію, яка не має прямого відношення до лексичного значення слова в складі фразеологізму. Наприклад: 一箭双雕 (одним пострілом вбити двох зайців) (Секіна, 2019, с. 97).
- Фразеологізми з прямим значенням: мають лексичне значення, яке пов'язане з фізичними об'єктами або процесами.

За походженням:

- Фразеологізми з давніх часів: мають походження з історичних подій або легенд. Наприклад, в міфології вживається такий фразеологізм: «дао породжує одне, одне породжує два, два породжує три, три породжує тьму речей» – «道生一,一生二,二生三,三生万物» (Секіна, 2019, с. 90).

Крім того, фразеологізми гуаньюн'юй можна класифікувати за тематикою. Наприклад, деякі з них пов'язані з їжею, напоїв та стравами, такі як «жарена риба з Хуаньшань» (黃山炸魚), «суп з пір'я курки» (雞毛湯). Інші фразеологізми пов'язані з природою, наприклад, «холодний вітер з північного заходу» (西北風凍死人), «сонце високо на небі» (太陽當空照), тощо.

Також існують фразеологізми, які використовуються в побуті та повсякденному житті, наприклад, «відвести дітей до школи» (送孩子上學), гризти граніт науки – (飲墨水 уїп мòshuї (досл. пити туш) (Білоус, 2012, с. 30).

Отже, фразеологізми з гуаньюн'юй є важливою складовою частиною китайської мови та використовуються в різних сферах життя. Вони мають свої особливості в звучанні, значенні та вживанні, а їх класифікація за тематикою допомагає зрозуміти їх в контексті. Додаткове вивчення фразеологізмів з гуаньюн'юй допоможе покращити рівень володіння китайською мовою та

збагатити мовлення висловлюваннями з національно-регіональним колоритом.

Висновки до 1 розділу

Таким чином основні теоретичні засади вивчення гуаньюн'юй включають фонетичні, граматичні та лексичні аспекти мови. Категорії фразеологізмів є важливим елементом сучасного мовознавства, вони відображають мовну, культурну й історичну специфіку мови, сприяють збагаченню мовлення та розумінню мови як цілісного явища. Дослідження у цій області допомагають поглибити наше розуміння фразеології та мовного виразу в цілому.

Гуаньюн'юй представляє собою специфічний вид фразеологізмів, який використовується для вираження складних концепцій та ідей шляхом використання метафор, символів та алегорій. Він глибоко укорінений у китайську культуру, і його розуміння вимагає знань про традиції, легенди, філософію та історію Китаю. Гуаньюн'юй використовується в різних жанрах китайської мови, таких як література, поезія, драма, народні пісні тощо. Він додає багатство та виразність до мовлення, створює ефектні образи та асоціації, а також сприяє збереженню та передачі культурної спадщини.

РОЗДІЛ 2 СТРУКТУРНО – СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГУАНЬЮН'ЮЙ У КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

2.1 Структурні особливості гуаньюн'юй у китайській мові

Гуаньюн'юй є важливою частиною культури китайської мови. Вони мають високу значимість в китайському мовленні і використовуються у повсякденному спілкуванні, літературі, діалогах і т.д. У китайській мові прислів'я (прислів'я, приказки, афоризми) відіграють важливу роль у мовній традиції та культурі. У китайській мові гуаньюн'юй складається з трьох складів і має наступне фонетичне написання: «guǎn yún jūn». Особливістю фонетики китайської мови є те, що у ній звукова сила слова залежить від тону, з яким воно вимовляється. У китайській мові є чотири тони, але їхня кількість може змінюватися аж до десяти. Також є твердження, що тони відповідають нотам, так наприклад: «перший тон – ля, другий – має протяжність від ноти фа бемоль до ля, третій – від ноти до і аж до соль бемоль, четвертий – від ля до ноти до» (Мурашевич, 2013, с. 16).

У гуаньюн'юй використовуються тони 3 – 3 – 1, що означає, що перший та другий склади мають однаковий тон, а третій має інший тон. Основні звуки, які використовуються у гуаньюн'юй, є такі (Остапчук, 2013, с. 160 –161):

- «g» – це звук, що вимовляється з дзвінким голосним звуком із горла, схожим на англійський звук «g» в слові «go» (Рис.1);
- «uǎ» – це склад, що складається з голосного звука «u» та «a» із заокругленими губами;
- «yún» – це склад, що складається з голосного звука «y» та «ún». Голосний звук «y» має специфічну вимову, схожу на вимову звука «i» в українській мові;
- «jūn» – це склад, що складається з голосних звуків «ū» та «n» (Рис 2).

У китайській мові кожен склад складається з голосних та приголосних звуків, а також звуків – тонів. Тони в китайській мові є дуже важливими, оскільки вони можуть змінювати значення слова. У випадку з гуаньюн'юй, тони 3 – 3 – 1 вказують на певний мелодичний ритм, який слухачі мають зрозуміти для правильного розуміння значення слова.

Крім того, у китайській мові є декілька діакритичних знаків, які вказують на тон. Наприклад, знак з низьким хвостиком (˘) вказує на другий тон, знак зі стрілочкою вгору (ˊ) – на перший тон, знак з кружечком (ˇ) – на четвертий тон, а знак без діакритичного знаку – на третій тон. Проте досить часто «у періодичних виданнях, у засобах масової інформації діакритичні знаки, зокрема апостроф, зазвичай опускаються, тони також не передаються, через це з'являються неоднозначні написання» (Несина, 2013, с. 59).

У китайській мові також існує система піньїнь (pinyin), яка використовує латинські літери для запису звуків китайської мови. Завдяки цій системі стало легше вивчати китайську мову для іноземців, оскільки вона дає змогу зв'язувати звуки з буквами. Наприклад, гуаньюн'юй у піньїнь записується як «guān yún jūn».

У гуаньюн'юй є також специфічна взаємодія між звуками та тонами. Наприклад, звук «uǎi» має другий тон, але в гуаньюн'юй він проголошується з третім тоном, оскільки перед ним йде звук «g» з другим тоном, і якщо б «uǎi» проголошувалося з другим тоном, то це може призвести до спотворення мелодії слова і порушення його ритму. Таким чином, гуаньюн'юй є прикладом того, як важливо уважно ставитися до звуків та тонів у китайській мові, оскільки вони можуть дуже впливати на зміст та ритм розмови.

Гуаньюн'юй, як і китайська мова в цілому, має свої граматичні особливості. Китайська граматики – це «зв'язок між словами і реченнями реалізується через логічний зв'язок значень слів і пропозицій без використання формальних засобів мови» (Костанда 2021, с. 211).

Більша половина «гуаньюн'юй – це короткі трискладові словосполучення» (Гордон, 2013, с. 315). А також в їхньому складі переважно

«мінімальне число компонентів усталеного вислову – два слова, максимальне число досягає чотирьох-п'яти» (Гордон, 2013, с. 315). Основними граматичними конструкціями в гуаньюн'юй є підмет – присудок та послідовність підмет – присудок – додаток. Підмет зазвичай ставиться перед присудком, що відрізняє його від китайської мови, де підмет може ставитися перед або після присудка. Наприклад:

我是學生。(wǒ shì xuéshēng) – Я студент (*Корпус словників китайською мовою*).

У гуаньюн'юй також є спеціальні дієслова, які використовуються для утворення питальних речень. Наприклад, дієслово «嗎»(ma) додається до кінця речення, щоб утворити питальне речення. Наприклад:

你好嗎? (nǐ hǎo ma?) – Як справи? (*Корпус словників китайською мовою*).

Також у гуаньюн'юй існують спеціальні частки, які вказують на настрій чи інтонацію речення. Наприклад, частка «了» (le) може вказувати на завершення дії, або ж використовуватися для вираження питання. Наприклад

你吃飯了嗎? (nǐ chī fàn le ma?) – Ти вже поїв? (*Корпус словників китайською мовою*).

У гуаньюн'юй також існує багато дієслів, які використовуються для вираження різних видів дій, а також часток, які додаються до дієслів для вираження різних значень. Наприклад, дієслово «跑» (chǎo) означає «бігти», а дієслово «休息» (xiūxi) означає – відпочивати (Мілова, 2020, с. 27). У граматиці гуаньюн'юй також існують спеціальні конструкції для вираження часу та кількості. Наприклад, слово «一» (yī) означає «один» і може використовуватися для вираження кількості предметів. Також у гуаньюн'юй є спеціальні слова, які використовуються для вираження часу, наприклад «今天» (jīn tiān) – «сьогодні», «明天» (míng tiān) – «завтра», «昨天» (zuó tiān) – «вчора».

Ще однією особливістю є використання сполучень слів, які використовуються для вираження одного поняття або дії. Наприклад, сполучення «買單» (mǎi dān) означає «оплатити рахунок», а сполучення «開車» (kāi chē) означає «вести машину» (*Корпус словників китайською мовою*).

Нарешті, в гуаньюн'юй є спеціальні службові слова, які використовуються для утворення складних речень, наприклад «如果» (rú guǒ) – «якщо», 甚而至于 – «аж до того що» (Секіна, 2019, с. 97).

Узагалі, граматика гуаньюн'юй досить схожа на граматику китайської мови, але є кілька відмінностей у використанні підмета, сполучень слів та дієслів. Тому для успішного вивчення гуаньюн'юй потрібно детально ознайомитися з її граматиною та відмінностями від китайської мови.

Лексичні особливості гуаньюн'юй пов'язані з особливостями її походження та розвитку. Основна мовна база гуаньюн'юй походить з діалектів південно – західного регіону Китаю, а також включає елементи мови народів північно – західної Азії. Одна з особливостей лексики гуаньюн'юй полягає у використанні багато слів, які відрізняються від китайської мови. Наприклад, слово «哈囉» (hā ló) означає «привіт», «謝謝» (xiè xiè) – «дякую», «再見» (zài jiàn) – «до побачення». Також у гуаньюн'юй використовуються багато слів, які відображають місцеву культуру та традиції, наприклад «紅包» (hóng bāo) – «червоний конверт з грошима», «年夜飯» (nián yè fàn) – «вечеря на китайський новий рік» (*Корпус словників китайською мовою*).

Окрім того, у гуаньюн'юй є багато слів та виразів, які використовуються для вираження почуттів та емоцій. Наприклад, слово «心酸» (xīn suān) означає «гірке серце», «感動» (gǎn dòng) – «емоційний», «傷心» (shāng xīn) – «сумний» (*Корпус словників китайською мовою*).

Крім того, гуаньюн'юй має власні іменники та дієслова, які відрізняються від китайської мови. Наприклад, слово «唔該» означає «будь ласка» або «дякую», а слово «梗係» (géng xì) – «звичайно» або «зрозуміло».

Отже, лексичні особливості гуаньюн'юй полягають у використанні багато слів, які відрізняються від китайської.

Гуаньюн'юй має широке практичне застосування в китайській мові, особливо серед молоді. Вона використовується у повсякденному спілкуванні, зокрема в соціальних мережах, месенджерах та інших електронних комунікаційних засобах. Гуаньюн'юй допомагає молодій аудиторії виразити свої думки та емоції більш точно та ефективно. Він також має важливе значення в викладанні китайської мови як іноземної. Багато молодих людей, які вивчають китайську мову, зацікавлені у вивченні гуаньюн'юй, щоб мати можливість легше спілкуватися з молодими носіями мови в Китаї та інших країнах. Деякі китайські школи та університети навіть включають гуаньюн'юй до своїх курсів китайської мови як додатковий матеріал для вивчення.

Крім того, гуаньюн'юй має своє місце у китайській культурі та мистецтві. Багато популярних пісень, фільмів та телешоу використовують гуаньюн'юй для передачі особливого стилю та настрою. У цілому, гуаньюн'юй має велике значення у сучасній китайській мові та комунікації. Вона допомагає молодій аудиторії виразити свої думки та емоції більш точно та ефективно, а також є важливою складовою китайської культури та мистецтва (Кім, 2018, с.120).

Застосування гуаньюн'юй у китайській мові є досить широким. Вона використовується в деяких регіонах Китаю для щоденного спілкування, в мистецтві, культурі та літературі. Крім того, гуаньюн'юй має важливе значення у викладанні китайської мови як іноземної, так як вона дає можливість студентам поглибити свої знання про культуру та мову Китаю. У цілому, дослідження гуаньюн'юй у китайській мові є важливим кроком у розвитку китайської мовознавства. Вивчення її особливостей може допомогти розуміти різноманітність китайської мови та збагатити наше знання про неї.

2.2 Семантичні особливості гуаньюнь'юй у китайській мові

Гуаньюнь'юй має дуже багате значення, яке формується засобами китайської мови. Основні принципи формування смислів гуаньюнь'юй включають:

- Значення звукової форми: у китайській мові буквально кожен знак має своє значення, а звукова форма складається з двох знаків, які мають свої значення. Сама звукова форма гуаньюнь'юй вказує на її основні риси – уважність та милосердя.
- Асоціації: гуаньюнь'юй часто пов'язують з такими поняттями, як милосердя, захист, співчуття та жіноча енергія. Ці асоціації допомагають у формуванні смислів та розумінні значення гуаньюнь'юй.
- Культурний контекст: є важливим символом китайської культури, а її значення істотно впливають на формування смислів. Наприклад, в Китаї гуаньюнь'юй часто пов'язують з материнською любов'ю, бо вона відіграє важливу роль в культурі.

Співвідношення з іншими символами: часто зображають разом з іншими символами, наприклад, з лотосом або з іншими божествами, і ці зображення впливають на формування смислів. Взаємозв'язок між звуковою формою та значенням гуаньюнь'юй полягає у тому, що звукова форма вказує на деякі основні риси цього божества, а значення формується з урахуванням культурального контексту та асоціацій, пов'язаних з цим символом. Звукова форма «гуаньюнь» (观音) вказує на уважність та спостережливість, а «пуся» (菩薩) означає «бодхісаттва», тобто істоту, яка обіймає всіх істот милосердям та бажанням їхнього блага. Ці дві риси відображаються в значенні гуаньюнь'юй, яке включає в себе такі поняття, як милосердя, співчуття та захист (Жиленко, 2016, с. 33).

Крім того, важливим елементом в формуванні смислів гуаньюн'юй є культурний контекст. Гуаньюн'юй є важливим символом китайської культури, і її значення пов'язані з релігійними традиціями, філософськими поглядами та історією Китаю. Наприклад, гуаньюн'юй часто зображають як божество, яке захищає людей від негараздів та приносить їм щастя та довголіття. В цьому контексті він відображає певні культурні цінності та вірування, що також впливають на її значення та сприйняття.

Таким чином, гуаньюн'юй має дуже багате значення, яке визначається засобами китайської мови та культурним контекстом. Звукова форма гуаньюн'юй вказує на основні риси цього символу, а асоціації на співвідношення з іншими символами впливають на його значення та сприйняття. Крім того, культурний контекст є важливим чинником у формуванні смислів гуаньюн'юй та її розумінні.

За семантикою, гуаньюн'юй можна розділити на кілька типів, в залежності від того, яку інформацію вони відображають:

Гуаньюн'юй, що відображають фізичні характеристики предметів та явищ. Ці символи можуть відображати форму, розмір, колір, текстуру тощо. Наприклад, символ «山» (shān) означає «гора» і відображає її фізичну характеристику. А також може вживатися в переносному значенні: «清白» (дослівно – чистий і білий) означає «бути абсолютно чистим в помислах і справах»(Коломойченко, с. 35].

Гуаньюн'юй, які характеризують стосунки між предметами та явищами. Ці символи можуть відображати взаємодію, залежність, подібність, відмінність тощо. Наприклад, символ «同» (tóng) означає «однаковий» або «спільний», відображає стосунки між двома або більше предметами (Горбова, 2019, с. 95).

Гуаньюн'юй, які відображають психологічні стани та емоції. Ці символи можуть відображати почуття, емоції, настрої тощо. Наприклад, символ «喜» (xǐ) означає «радість» і відображає позитивний психологічний стан.

Важливо зазначити, що багато гуаньюнів можуть мати різні значення в залежності від контексту, в якому вони використовуються. Наприклад, «胆大» (дослівно - великий жовчний міхур, але в переносному значенні «хоробрий»), а «胆小» (маленький жовчний міхур) – «лякливий» (Коломойченко, с. 35).

У китайській мові гуаньюн'юй мають важливе значення в письмі та мовленні. Вони не тільки передають інформацію, але й виконують естетичну та культурну функцію. Знання їх типів за їхньою семантикою допоможе краще розуміти китайську мову та культуру, а також допоможе вивчати китайську мову більш ефективно. У гуаньюн'юй звукова форма тісно пов'язана з її значенням. Більшість складаються з двох частин: радикалу та фонетичної складової.

Радикал є частиною символу, що відображає його загальну тему або тему, пов'язану з певними характеристиками. Фонетична складова вказує на вимову символу та допомагає розрізнити його від інших символів зі схожими радикалами. Наприклад, у символі «山» радикалом є зображення гори, а фонетична складова «山» вказує на його вимову. У символі «同» радикалом є зображення людської голови, а фонетична складова «同» вказує на його вимову (Горбова, 2019, с. 95).

Однак, не всі гуаньюн'юй мають фонетичну складову. Деякі символи складаються з радикалу, який відображає їхнє значення. Наприклад, символ «日» (rì) означає «сонце» та не має фонетичної складової.

Узагальнюючи, гуаньюн'юй відображають значення та інформацію про світ, яка є важливою частиною китайської мови та культури. Їхні семантичні особливості, такі як типи та звукова форма, допомагають вивчати китайську мову та розуміти китайську культуру.

Синтаксичні особливості гуаньюн'юй включають їх взаємодію з іншими словами та конструкціями в реченні. В китайській мові, гуаньюн'юй можуть бути використані в якості підмета, присудка, додатка та інших ролей в реченні. У реченні, гуаньюн'юй зазвичай розміщуються перед іншими словами.

Наприклад, у реченні «我喜歡吃蘋果» (wǒ xǐhuān chī píngguǒ) – «Я люблю їсти яблука», гуаньюн'юй «蘋果» (píngguǒ) розміщений після дієслова «їсти» та перед часткою «яблука» (Білоус, 2021, с. 28).

Крім того, у китайському мовленні використовуються зв'язки слів, такі як «的» (de) та «是» (shì), щоб з'єднати гуаньюн'юй з іншими словами та конструкціями в реченні. Наприклад, у реченні «那是一個很好的想法» (nà shì yīgè hěn hǎo de xiǎngfǎ) – «Це дуже гарна ідея», зв'язок «的» (de) використовується для з'єднання гуаньюн'юй «ідея» з прикметником «гарний» (*Корпус словників китайською мовою*).

Деякі гуаньюн'юй можуть також використовуватися у формі складних слів, коли вони з'єднані з іншими символами. Наприклад, гуаньюн'юй «汽車» (qìchē) – «автомобіль», складається з символів «汽» (qì) та «車» (chē).

Узагальнюючи, синтаксичні особливості гуаньюн'юй полягають у їхній взаємодії з іншими словами та конструкціями в реченні. Використання зв'язків слів та правильного порядку слів є важливим для правильного формування речення в китайській мові.

Крім того, в реченні гуаньюн'юй можуть виступати як підмет, присудок, додаток чи обставина. Наприклад: 风吹草低见牛羊。(Fēng chuī cǎo dī jiàn niú yáng.) – «Вітер дме, трава низько росте, бачимо корів та овець». У цьому реченні «вітер» та «трава» є підметом, а «бачити» – присудком. 我喜欢看电影。(Wǒ xǐhuān kàn diànyǐng.) – «Я люблю дивитись фільми». У цьому реченні «я» є підметом, «люблю» – присудком, а «дивитись фільми» – дієприслівником, у якому «дивитись» – гуаньюн'юй, а «фільми» – об'єкт (Білоус, 2021, с. 28).

У гуаньюн'юй також є свої власні правила взаємодії з іншими словами та конструкціями. Наприклад, у китайській мові існує сталий вираз «是...的» (shì...de), що використовується для вираження емпатичного підкреслення. У таких випадках перед гуаньюн'юй, яка є об'єктом, може стояти частка «的»

(de), що вказує на те, що гуаньюнь'юй є об'єктом, а не присудком. Наприклад: 他是一位很好的医生。(Tā shì yī wèi hěn hǎo de yīshēng.) – «Він є дуже хорошим лікарем». У цьому реченні «хорошим лікарем» є гуаньюнь'юй, а перед ним стоїть частка «的», яка підкреслює його статус об'єкта [4, с. 28].

Загалом, гуаньюнь'юй є важливою складовою китайської мови, яка допомагає виражати різноманітні концепти та ідеї. Їхні особливості в семантиці та синтаксисі.

Гуаньюнь'юй використовується в китайській мові в багатьох сферах, включаючи науку, технології, медицину, право, культуру, мистецтво та повсякденне спілкування. Наприклад, у науці та технологіях гуаньюнь'юй використовують для назви різноманітних понять та термінів, таких як «атом» (原子, yuánzǐ), «електричний струм» (電流, diànlíú), «програмування» (编程, biānchéng) та багато інших (*Корпус словників китайською мовою*).

У повсякденному спілкуванні гуаньюнь'юй використовують для вираження емоцій та відчуттів, наприклад, «радість» (喜悅, xǐyuè), «страх» (恐懼, kǒngjù), «同甘共苦»– бути разом у радості та у смутку (Клим, 2021, с. 152). У викладанні китайської мови як іноземної гуаньюнь'юй відіграє важливу роль, оскільки допомагає зрозуміти значення слів та вивчити нову лексику. Також використання гуаньюнь'юй дозволяє створювати нові слова шляхом комбінування різних знаків, що дає багато можливостей для творення нових слів та термінів.

Гуаньюнь'юй відіграє важливу роль у китайській мові, як у письмовій, так і у говорній формі. Її використання сприяє точнішому та ефективному виразу думок та ідей, а також збагачує культурний досвід та розуміння китайської мови та культури.

Отже, гуаньюнь'юй важливою складовою китайської мови, що має свої унікальні семантичні та синтаксичні особливості. Вона відображає як фізичні, так і абстрактні концепції, стосунки та емоції, та має широке застосування в культурі, літературі, мовленні та навчанні. Дослідження семантичних

особливостей гуаньюн'юй в китайській мові має важливе значення для розвитку китайської мовознавства. Розуміння семантичних відтінків та зв'язків між гуаньюн'юй дозволяє не тільки покращити розуміння китайської мови, а й покращити її вивчення та викладання як іноземної мови. Крім того, дослідження гуаньюн'юй може бути корисним для розуміння культурних та соціальних аспектів китайської мови та китайської культури загалом.

Висновки до 2 розділу

Отже, гуаньюн'юй – це один з важливих стилів китайської мови, що відрізняється своїми структурно-семантичними особливостями. Дослідження показують, що цей стиль характеризується певними рисами, які можуть бути використані для його ідентифікації. Гуаньюн'юй, також відомий як прислів'я або поговорка, є важливою частиною китайської культури і мови. Вони використовуються для передачі мудрості, досвіду і важливих концепцій у лаконічній і легко запам'ятовуваній формі.

Основні структурні особливості гуаньюн'юй полягають у використанні довгих і складних речень з багатьма підрядними і причинно-наслідковими зв'язками. Також важливими є використання ритмічної мелодії мови, повільного темпу мовлення, вживання складних слів та синонімів.

Особливості семантики гуаньюн'юй пов'язані з високим рівнем формалізації мови та наявністю відтінків значень слів і виразів. Цей стиль передбачає використання виразів, які є специфічними для гуаньюн'юй, таких як формульні вислови, алегорії, крилаті вислови, риторичні питання та інші.

Крім того, він має відмінну лексику, яка включає в себе терміни, що використовуються в наукових, політичних, філософських та інших областях знань. Це може зробити текст складним для розуміння для тих, хто не має достатньої підготовки в цих областях.

ВИСНОВКИ

Отже, наукові дослідження структурно-семантичних особливостей фразеологізмів гуаньюн'юй в сучасній китайській мові засвідчують, що цей діалектний варіант має відмінності від стандартної китайської мови. За результатами аналізу фразеологізмів гуаньюньюй можна зробити наступні висновки:

- Фразеологізми гуаньюн'юй мають багату історію та культурний контекст, що відображається в їхній семантиці та вживанні. Їхня структура складається зі звичайних слів та діалектних лексем, які мають свої семантичні відтінки.

- Фразеологізми гуаньюн'юй використовуються в мовленні з метою досягнення певного ефекту, такого як підсилення емоційної виразності, комічності або евфемізму. Вони мають відносно стабільне значення, але можуть мати різні варіанти вживання та нюанси семантики в залежності від контексту.
- Дослідження фразеологізмів гуаньюн'юй можуть допомогти краще зрозуміти культурний контекст та традиції Китаю, а також поглибити знання про діалекти китайської мови. Вони мають значення не тільки для вивчення мови та культури Китаю, але й для розвитку міжкультурної комунікації та співпраці між Китаєм та іншими країнами.

У зв'язку зі зростаючим інтересом до китайської мови та культури, вивчення фразеологізмів гуаньюн'юй є актуальним та важливим завданням для студентів, викладачів та дослідників китайської мови та культури. Для подальшого дослідження фразеологізмів гуаньюн'юй можуть бути використані різні методи та підходи, такі як лінгвістичний аналіз, культурологічний аналіз, когнітивний аналіз тощо.

Отже, фразеологізми гуаньюн'юй в сучасній китайській мові мають велике значення для вивчення мови та культури Китаю, розвитку міжкультурної комунікації та співпраці між країнами. Дослідження фразеологізмів гуаньюн'юй можуть допомогти краще зрозуміти культурний контекст та традиції Китаю, а також поглибити знання про діалекти китайської мови.

АНОТАЦІЯ

抽象： 本文研究了现代汉语中官话词汇结构和语义特点的短语习语中使用的官话词语的结构和语义特点。作者分析了短语习语的结构和语义，以及它们在现代汉语中的各种类型和使用特点。该研究的主要目的是研究和系统化汉语短语习语，并在中国文化背景下确定它们的含义。本研究的结果对语言学家、文学家、翻译家以及所有对汉语和中国文化感兴趣的人都有益。总的来说，这项研究扩展了人们对汉语短语习语的认识，有助于学习语言和其文化背景，并有助于加深不同文化之间的相互理解。

具体： 本文探讨了现代汉语中使用官话词语的短语习语的结构和语义特点。研究者分析了短语习语的结构和语义，以及它们在现代汉语中的各种类型和使用特点。研究的目的是对汉语短语习语进行研究和系统化，并在中国文化背景下确定它们的含义。本研究的结果对于语言学家、文学家、翻译家以及所有对汉语和中国文化感兴趣的人都有很大的帮助。总的来说，这项研究扩展了人们对汉语短语习语的认识，有助于学习语言和文化背景，并有助于加深不同文化之间的相互理解。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баран Я. А., Зимомря М. І. Теоретичні основи фразеології. Ужгород, 1999. 176 с.
2. Бігун Є. О. Лінгвістичні інтерпретації термінів «ідіома» та «фразеологічна одиниця». Збірник наукових праць. ред. Жуковська В. В., Папіжук В. О. Житомир: Вид-во Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2017. С. 195 – 197
3. Білоус А. І. Прагматичні функції фразеологізмів-янюй в публіцистичному дискурсі сучасної китайської мови. 2021. 78 с.
4. Глущенко В. А., Дерік І. М., Горбачова К. В. До проблеми відтворення фразеологічних одиниць (на матеріалі китайської, англійської та української мов). Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. 2018. № 26. С. 29 – 37.
5. Горбова Є. В. Проблеми передачі китайських слів засобами української мови. *Китаєзнавчі дослідження*. 1. 2019. С. 94 – 103
6. Гордон К.О. Фразеологізми гуанюнь'юй у розмовному стилі китайської мови: узуальний аспект. Мовні і концептуальні картини світу. 2013. Вип. 46 (1). С. 314 – 320
7. Жиленко І. Р. Стародавній світ: зародження медійних явищ: навчальний посібник. Суми: Сумський державний університет, 2016. 159 с.
8. Жун Тін. Вибрані китайські прислів'я та приказки. Урумчі, 2001. 373с.
9. Кіктенко В. О. Формування національної школи українського китаєзнавства (1991 – початок ХХІ ст.). Східний світ, 2019, № 4. С. 27–61.
10. Кім О. В. Традиції пекінської опери як джерело творення звичних виразів китайської мови «Гуаньнюн'юй». Питання Сходознавства в

- Україні: Тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції. Харків. 2018. С. 119 – 121
11. Китайська цивілізація: традиції та сучасність: матеріали XIV міжнародної наукової конференції, 5 листопада 2020 р. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 496 с.
 12. Кисельова В.В. Види китайських фразеологізмів. Збірник матеріалів XI Міжнародної науково – практичної конференції «Україна-Китай: діалог культур» та Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції сходознавства» м. Полтава-Старобільськ. 2021. С. 17 – 26
 13. Кисельова В.В. Теоретичні основи китайських фразеологізмів. Збірник матеріалів XI Міжнародної науково – практичної конференції «Україна-Китай: діалог культур» та Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції сходознавства» м. Полтава-Старобільськ. 2021. С. 44 – 52
 14. Клим К. Ю., Гуль О.Г. Найчастотніші типи фразеологічних одиниць, питомі для публіцистичного стилю китайської мови. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Сучасна філологія: теорія та практика». Київ: Нац. акад. СБУ, 2021. С. 150 – 156
 15. Коломойченко А. В «Порівняння фразеологізмів в китайській та англійській мовах в аспекті їх перекладу». С. 33- 37
 16. Корнева, А.М. Фразеологізми як відображення світоглядної та культурної різниці між сходом і заходом. Ред. С.К. Гураль. 2014. 392 с.
 17. Костанда І. Позалінгвальні та лінгвальні фактори формування граматики як галузі давньокитайської лінгвістичної традиціїс. Актуальні питання гуманітарних наук. Вип 42, том 1, 2021. С. 209 – 214
 18. Корпус словників китайською мовою : http://ccl.pku.edu.cn:8080/ccl_corpus/ (дата звернення: 28.01.2023)
 19. Кравчук М. В. Фразеологічні одиниці на позначення емоцій та почуттів у публіцистичному дискурсі. Збірник наукових праць. За заг. ред. В. В.

- Жуковської, В. О. Папіжук. Житомир: Вид-во Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2017. С. 213 – 214
20. Ліщенко В. О. Фразеологізми та особливості їх класифікації. Збірник наукових праць. Ред. Жуковська В. В., Папіжук В.О. Житомир: Видавництво Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2017. С. 226 –230.
21. Мілова Д. І. Аспекти китайських дієслів у відображенні української мови. Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. С. 27 –28
22. Мурашевич К. Г. Вступ до східної філології: навч. посіб. для студентів другого курсу спеціальності: Мова та література (китайська). Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2013. 159 с.
23. Несина І. Кодифікація китайських лексичних запозичень у словниках. Мовні і концептуальні картини світу: Випуск 46. Ч. 3. Київ. 2013. С. 57 – 64
24. Остапчук А. Л. Функціональні особливості лексико-семантичної групи дієслів на позначення напряму руху в писемно-книжкових та літературних стилях сучасної китайської мови. Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського: зб. наук. пр. Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. 2013. Вип. 22. С. 118 – 123
25. Перелома Т. С., Варава О. Г. Порівняння звуків китайської та української мов як засіб подолання мовної інтерференції. Серія 5 Педагогічні науки: реалії та перспективи. Випуск 68. 2019. С.159 – 162
26. Пойнар Л. М. Семантичний простір фразеології як джерело інтерпретації концепту істинний шлях у картині світу китайського етносу. *Studia Linguistica*. Випуск 6. 2012. С. 125 – 131
27. Секіна Н. Д. Класифікація фразеологізмів китайської мови. Питання Сходознавства в Україні. Харків. 2019. С. 96 – 98

- 28.Тихонова, Е.В. Компоненти усного білінгвального дискурсу (на матеріалі китайської мови). Молодий вчений. 2015. Вип. 10 (90). с. 1443 – 1446.
- 29.Шевченко О. М. Проблема співвідношення термінології в галузі фразеології китайської та української мов. Сходознавство. 2010. № 49-50. С. 230- 241
- 30.Cheng Guanley (1999). Chinese guanyunyuy. Shanghai Literature and Art. Publishing House